

Argentonins a la Guerra de Successió

LLUÍS SERRA

Tots els historiadors que han estudiat i publicat els fets esdevinguts durant la Guerra de Successió (S. Albertí, F. Soldevila, P. Voltes, J. R. Carreras, A. Alcoberro etc.), entre les fonts que esmenten que van ajudar-los a presentar els seus treballs, ressalten *Narraciones Históricas desde el año 1700 hasta el año 1725*, de Francesc Castellví i Obando, coetani d'aquests fets, quatre volums que estan dipositats a l'Arxiu de Viena però dels quals n'hi ha una còpia manuscrita de Salvador Sanpera a Barcelona.

Ja fa molts anys vaig tenir el goig i privilegi de disposar d'aquesta còpia a les meves mans, sé que sóc un profa en aquesta matèria, però sempre m'ha agradat llegir els nostres historiadors, saber de la nostra història, de la història del meu país. Podeu imaginar-vos l'emoció de llegir de primera mà els fets d'aquells homes dels que hem sentit a parlar tantes vegades: Casanoves, Villarroel, Moragues, Marqués de Poal, Armengol Amill, etc, veritables herois que van lluitar fins al final defensant els drets de Catalunya. Tot ja m'era més o menys conegut, fins que vaig trobar, i quina troballa!, allò que fins aquell moment desconeixia i que mai els historiadors n'havien parlat, era el testimoni de l'aportació argentonina a aquella lluita desigual per salvar els drets del meu país. Doncs, sí, homes d'Argentona també hi varen lluitar.

La Fundación Francisco Elias de Tejada ha editat per primera vegada aquests quatre volums. Persones que saben de les meves aficions, me'ls han regalat i que jo, a la vegada, poso a disposició de tots aquells que vulguin consultar-los. Aquí transcripció amb

l'idioma original, aquelles frases, aquells paràgrafs, que van emocionar-me i que van fer-me sentir orgullós de ser argentoní. Amb dates diferents, el primer és una descripció de l'entrada de les forces catalanes i aliades a Barcelona; el segon, una carta de l'Arxiduc-Rei Carles quan les coses ja no anaven tan bé.

1a “Las milicias de toda Cataluña... capitaneadas por diferentes caballeros y justicias, empezaron a ocupar las alturas de los montes que circunvalan a Barcelona a poca distancia de la ciudad... El día 9 a las 4 de la tarde las milicias tocaron arma al campo, descendiendo a los declives de los montes y penetraron por la parte de Sarria, 40 de ellos entraron en Barcelona por la parte de Gracia con las justicias del Masnou y Argentona...”

2a “El Rey.= Considerando que las tropas del enemigo... siguen el designio de acercarse a esta capital para invadirla y conviniendo no solo frustrar esta tan depravada idea, pero también oponerse a ella, de suerte que quede con el escarmiento correspondiente a tal

atentado y que le experimenten por medio de esfuerzo, constancia y valor de mis fieles y amados vasallos, he resuelto que vos José Fontenilles, del Masnou, baile de Teiá y vos José Boet, baile de Argentona levantéis todos los somatenes que fuere posible de la parte de la Marina... y poner en entera confusión al enemigo con el acierto y buena disposición que me prometo de vuestra conducta y celo...”

Què se'n va fer d'aquells argentonins acabada la guerra amb la derrota de l'11 de Setembre de 1714? Algun potser havia mort en la lluita, altres potser tornaren a llurs cases sabent de les mancances i les represàlies, altres potser van marxar amb tots aquells milers d'expatriats cap a Àustria o Hongria. Per a la història varen deixar d'existir, però en el nostre record han de continuar vius. A partir d'ara i cada 11 de Setembre quan anem a fer aquella ofrena floral i recordem aquells grans homes (Casanoves, Moragues, Villarroel...), també recordarem, hem de fer-ho, a Josep Boet i els seus companys anònims, són els herois del nostre poble, d'Argentona!